

1952.V.évf. 5 - 6 sz.level. 23.oldal. Bregenz,1952.junius 15.

NEMZETNEVELÉS ÉS FELADATAI!

A B.L. olvasói eddig e szerény lapban leginkább szakkérdésekről tájékozódtak és egy-egy szépirodalmi cikk tette fordulatosabbá azt.

Jelen cikk keretében egy általános nemzetnevelő és a rombadöntött ország újjáépítését célzó elgondolásunkat közöljük, természetesen megint azzal a kéréssel: minél többen szoljanak hozzá! Az elfogulatlan kritika, egy-egy eszme,felvetett terv megvitatása csak kristályosítja a nézeteket és a cél elérésére hasznos támpontot nyújt.

Ha e kérdés nem is tartozik a mi hatáskörünkbe, oly nagy horderejűnek tartjuk,hogy érdemes, sőt kell vele foglalkozni,részben azért, hátha e szerény sorokkal felhívjuk a figyelmét erre a kérdésre az illetékeseknek,másrészt talán éppen tőlünk indulhat ki egy egészséges elgondolás,terv, amely kivitelezésre alkalmas.

Fejet hajtva ismerjük be, hogy Magyarországon az általános nemzetneveléssel behatóan senki nem törődött.A legilletékesebbek, a mindenkori kultusz kormányzat hirdette a magyar általános műveltséget,papíron meg is történt a 8 osztályos elemi iskolák szervezése,újabb típusú középiskolák felállítására,egyetemek alapítása,de a magyar gyermektől az ifjun keresztül a magyar férfiig céltudatosan és speciális nemzetneveléssel senki sem foglalkozott. Elégségesnek tartották a történelmi órákon a régi magyar dicsőségről,az egyes kimagasló egyénekről,március 15-ről,október 6-ról emlékezni.

Hangoztatták a lovagias magyar harcos kiváló multját, de magyarnak nevelni, a magyar gyermekebe beleoltani, a gyermek növekedésével állandóan fokozni a nemzetnevelést, elmulasztották!

Az általános nemzetnevelés terén a katonaság fejtett ki működést,csak sajnos nem elég hathatósan.A levante intézményünk lett volna hivatva ezt a kérdést alaposan taglalni,ápolni, de nem érte el a célt.

Talán egyetlen hely volt,ahol a nemzetneveléssel alaposabban foglalkoztak,képeztek és tovább képeztek, ezek a főiskolák bajtársi egyesületei voltak.Ez a keret azonban csak arra lett volna jó,hogy az e téren kiképzett tömegeket majd vezesse a férfikorban,politikában, az élet száz más vonalán.Hiányzott azonban a vezető tömeg.

Szerény véleményünk szerint nem elégséges a mindenre fogékony gyermek lelkét a nagy nemzeti eszme iránt csak felébresztteni, kell, hogy az tovább képeztesse a magyar fiatalságnál, majd a fiatal magyar férfin keresztül az ország összlakosságába kell azt beoltani.Ha aztán ez megtörtént,akkor az összlakosságban kell azt tovább nevelni,gondozni s állandóan ébren tartani.- Csak akkor lesz a nevelés, továbbképzés,ébrentartás befejezve, ha a fanatikus magyarság gondolata a sirig kísér.

Nagy eszmék felfogására,fejlesztésére,ébrentartására csak a kellőleg felkészült fiatalság alkalmas,az ilyen fiatalok magukkal viszik a nemzet életébe a felszivott eszméket,korral, tapasztalatokkal átszűrten és akkor,ha majd ők vezetnek,a jól megalapozott tiszta családi életen keresztül,keresztényien demokratikus lesz a nemzet élete is!

A MAGYAR HIVATÁS TEMPLOMA-
ból idézet. /Nagy Sándor/

"Igy, ahogy most van, a magyarság már nem elég primitív és még nem elég művelt ahhoz, hogy megmaradhasson életutja rendeltetéseszerű vonalában. Alázatosságát megrontja dölyfe, büszkesége száz muszályba pusztul, ömbizalma fájából való menekülésévé válik, uriságát szolgálkúséggé torzítja emelkedni vágyása. Főlényzerzetét, értéktudatát megbénítja egy szörnyű tapasztalás: "Mit ér az ember, ha magyar...?" Egyszóval: hivatástudata elsorvad tehetetlen-ségében.

Ezért parancsoló szükség, hogy a magyarság egésze minden eddigi gyakorlatot és tervet sokszorosán meghaladó mértékben hozzájusson a magasabb fokig való iskoláztatás és az iskolán kívüli művelődés lehetőségeihez.

Legyen már egyszer vége annak az iszonyatos erőfecsérésnek, hogy a magyar élet parlagjain is külön virágok nyílnak és ugarán is áldottabb tehetségek vadulnak el, mint amilyeneket más nemzetek belső kertjeiben és virágházaiban ápoltan és hízlatlan világnagyságokká és "lumen mundivá" ki tudnak magukból kényszeríteni.

Csak a lefejtett magyar életerőknek ez a felszabadítása teszi majd lehetővé, hogy a magyarság végletek közt hanyodó, tragikus ellentétekben feszülő, forróházban vagy hidegrázásban beteg szervezete egyensúlyozódjék és hogy szolgálatának kifelé ható erői enyhítsenek azon a világ-sarlatánságon, amely a kulturkibontakozás mostani fokán az emberiség problémáinak megértésére és megoldására képtelennek bizonyul.

A világ nem tud erről, de már régen hozzáérett, várja és elfogadja. Elfogadja és más lesz érte a hálagyümölcs, mint amilyenekkel azok a szomszédaink fizettek, akik általunk lettek országga és gazdaggá, hogy ezáltal riválisainkká és ellenségeinkké lehessenek."

-.-

A VÁGY...

Uszály ring a Saone ölébe,	Nekem is ivan szürke sirályom
Lágy simogatással öleli át.	Es lágy ölelésű kékvizű Dunám.
Felette uszik az Eg tengerében	Benne a bánat könnye uszik
A vijjogó hangu szürke sirály.	Felette a halál sikolya száll

Én is szállnék sirály röppenéssel
Hegyet és völgyet suhanva át,
Megállnék egy kisház udvarában
S az Édesanyám ölelném át.

/Piski/

-.-

AMERIKAI LEVL.

Távol áll tőlem, hogy felfedezzem Amerikát. Ezt Columbus óta megtették többen a bevándoroltak közül is. Azonban egy frissen érkezett amerikai, még a régi emlékek hatása alatt, önkénytelenül is tesz összehasonlításokat az O és Ujvilág között s a szembeszökő különbségek szerint értékeli helyzetét, jobbanmondva: itéli meg az Ujvilágot. Apro megfigyelések adják ezeket a különbségeket:

Munkába álláskor majd mindenki alul kezd. Ez helyes, nemcsak az érték kiválasztódás szempontjából, hanem azért is, mert így tudja megbecsülni az elvégzett munkát.

Az Ovillágban, a végzett munka fajtájából eredő társadalmi különbség itt egyáltalán nem érezhető. Az iparos éppen olyan

megbecsült tagja a társadalomnak, mint a gazdag farmer. Ez a nem mondva-csinált egyenlőség, talán a legnagyobb értéke az Egyesült Államoknak. Az anyagiakban bővelkedő és az átlagos életszínvonalon élő amerikaiak mindég van közös témája, amiről szívesen, kedélyesen, nagyokat nevetgélve - elbeszélget.

Apropó! a nevetés. Bizonyos, hogy Európában az utóbbi években nem volt és nincs sok ok a nevetésre. Még, ha valaki pillanatnyilag el is felejtkezett az otthoniak sorsáról, vagy arról, hogy milyen keményen küzd a mindennapiért, akkor is dalolni kezdett. Szomorú, félig sorsára mégis emlékeztető, vágódó népdalban oldotta fel, leszorított hangulatát. De nevetést hallani, nem lehetett. És itt nevetnek az emberek. Gond nélkül, felszabadultan, apróságokon - nagyokat nevetnek, szinte kibuggyan nevetésükben az élet élvezete. És milyen jó hallani az ilyen szívből jövő, gondtalan nevetést. Ilyen is van tehát, - új élet kedvre hangoló nevetés.

A társadalmi egyenlőségre vonatkozó megfigyelésekhez tartozik, hogy az alkalmazott és gazda közti viszony inkább baráti, mint alárendelt. Természetesen ennek meg van az alapja is, - a lelkiismeretesen elvégzett munka. Az alkalmazott munkája végeztével beül a gazda livingroom-jába és ott részt vesz a társalgásban, társasjátékban, szóval a gazda családi életében. Ha vendég van a háznál - semmit sem változik a helyzet. Az alkalmazottat éppen úgy kínálják, ha történetesen van kimálni való s éppen úgy részese a beszélgetésnek, mintha a gazda egyedül, vagy csak családjával volna otthon. Nem fölösleges, nem nézik ki, nem alkalmatlan. Ez a szokás, vagy irratlan törvény, a földkerekségen még csak egy helyen van meg: Erdélyben.

A segítő készség pedig mesébe illő. Sokszor úgy tűnik, hogy nem is lehet igaz. Vegyük úgy, ahogy van. Megérkezik a bevándorló emigrans s az assurancának megfelelően kijelölik a munkahelyét. Mint családtagot fogadják. Megkérdik a rövidített, vagy bece nevét, a keresztnévét s megmondják az ő neveiket. Ezzel az idegen a család tagjává vált. Beszélgetésbe elegyednek, mint régi jó ismerősök. Semmi formáság. Az ujjonnan érkezett minden kívánságát teljesítik és ez későbbben is szokásjog marad. Amire szüksége volna megmondja és mindenben a legnagyobb segítő készséget tapasztalja. Mindez eleinte hihetetlennek látszik, későbbben természetes jelenség. Voltaképpen semmivel sem szolgált egyelőre rá a jövevény erre a határtalan bizalomra. De előlegezik. Azt sem tudják, - mint mondani szokás - ki fia-borja s tárva előtte minden, nemcsak a lakás, hanem az emberek szíve is. A mai világban ez megbecsülhetetlen érték.

Sokszor vesz erőt rajtam az a hangulat, hogy ha közülünk többen megmelegszünk itt, a dolog könnyebbik részét választjuk majd s itt maradunk, ahelyett, hogy vállalnók otthon a kemény de nekünk mégis csak szent építő munkát. -

Am! minket csendőroket az eskü kötelez, mégha földi paradicsomban is élnénk. Es ez a tudat vivódó lelkünknek megnyugvást jelent, mert tudom: a magyar csendőr, magyar marad mindhalálig. -
UNAL.

AZ ÖRS FAVÁGÓJA.

/folytatás/

A nagy hóesés után a szűz hófehérséget nem zavarta semmi. A nagytkarítás tökéletes volt. Sehöl semmi nem merte megzavarni a nagy Mester festményét. Lélek megnyugtató és felemelő a táj tündéri varázsa, fehérsége. Még a szél is, e ravasz kis kobold, engedelmesen odujában maradt. Siri csend. A szálasban a legügyesebb cukrász sem tudta volna oly mesterien bevonni fehérséggel a fák ágait, mint a nagy Mester tette azt. A fiatal fenyvesben csupa hósapka. Kucsma, kucsma mellett. Melyik nagyobb, melyik kisebb. ./.

- Ni csak őrmester ur, ezek is elakadtak a hóban- mutat pár lépésre a járőrtől álló őzekre Lukács cső.

Egy gondolaton vannak. Anélkül, hogy szólnának valamit, már indulnak is a két bajbajutott segítségére.

-No te szegény-őrmög Bakó őrm. és már átnyalábolja a magával tehetetlen, szinte nyakig hóban álló őzet.

-A kicsit Te vigyei.-

Lukács cső. ölébe veszi az idei gidát és törtetnek visszafelé a szálasban.

-Ott találtok majd rügyet is, meg szaladni is tudtok - biztatja védenécet Lukács cső.

A két bajbajutott jószág ellenkezés nélkül türi, hogy az erős karok átnyalábolják, vigyék őket. Nem félnek, különösebben nem is vergődnek.

Hamarosan megteszi a jőr. az alig 200 m-es utat. Óvatosan a földre teszik védenéceiket, azok viszont hálás tekintettel és egy-két kecses ugrással megköszönik megmentésüket. Pár lépésre a járőrtől a bodza rügye csalogató csemegeként kínálkozik, nem soká kiáltatják megukat. Nyugodtan enni kezdenek.

-Ennyire lennének-mondja Bakó őrm., megigazitva szerelvényét és puskáját.

-De hol lehet Boldog Bence?

-Ráakadunk őrm. ur! Csak azt nem tudom élve-e, halva-e?

Az előbb az uton, mintha betemetett nyomokat láttam volna.-

Szürke felhő foszlány alacsonyan uszott az Égen. Utja sürgős lehetett. A következő percekben fázosan rázkódtak meg a nagy bükkök, álmosan mozgatták karjukat a zöld fenyők, mintha hó diszük-től akartak volna szabadulni. Fújt a szél. Erősen és főként hidegen. Ösztönösen igazgatta köpenyét a jőr.

Az erdei uton szotlanul haladtak tovább, megint csak hegynek felfelé. Már vagy egy óra hosszat taposták a havat a Tiborc présháztól, amikor mintha mégis megzavarta volna valami a nagy csendet, a nagy festményt... Vagy csak a szél üz velük bolond játékok?

-Mintha ember járt volna erre, de betakarta nyomát a hó.-

-Nehéz ezt megtudni, de nem is hiszem, mert ha Boldog Bence lett volna, ő az uton ment volna tovább. Ismerte az utat jól.-

-Igaz, de ha erre a gyalogutra lekanyarodik, nehezen, de jóval rövidebb az útja. Nézzük csak...-

Alig haladt a jőr. vagy 50 m-t, az elől haladó Bakó őrm. hirtelen eltűnik a hóban. Valami kiálló gyökér a hó alatt elbuktatta.

Mosolyogva kászolódik ki, de ni csak, furcsa ez a vastag gyökér. Csizmájával eltakarítja nagyjából a havat a gyökérről és a gyökér csizmában végződik.

Csak egy pillanat és már is előkerül a hóból Boldog Bence elnyütt kabátja, nadrágja. A jőr. már mellette térdel a hóban. Hamarosan lekerül a járőrtáska is. Hol mind a ketten, hol felváltva dörzsölik a hideg Boldog Bencét.

-Hátha sikerül feléleszteni-!...

A fagyos szélben már a köpeny is túl meleg a nagy munkában és izzadság csorog a járőr tagjainak arcáról. Már egy félórája dörzsölik, hiába minden.

-Őrmester ur Boldog Bencét már csak az angyalok harsonái keltik majd életre!-

-Magam is azt hiszem-, de még vagy tíz percig masszírozom. Ha addig nem sikerül, akkor vége.

Bakó őrm. izmos karjával dörzsöli a szív táját. Szinte elolvadt a hó körülöttük. Semmi sem jelzi a fáradságos munka eredményét. Avagy mégis? Pillanat alatt kikerül, a kis tükör a zsebből...

-Mintha mégis homályos lenne egy kicsit!

Ingujban gyurják mindketten a havat a szív tájon. Már nem is izzadnak, de patákban folyik a veríték róluk... De a tükör biztosan homályos már.

Nehéz lenné megmondani meddig tartott még...

Él! Él! Él!

Hordszék készül a puskából és már is viszik léfelé, M röt felé. Sokáig tartott az ut...

Jóval elmúlt már dél, amikor a jór. Boldog Bencét átadta a községi orvosnak.

Talán sohasem izlett így a szalonna, talán sohasem volt ennyire megérdemelt pihenője a jór-nek.

A 26 órából bizony 48 lett és tüdőgyulladással kerültek e jór. tagjai kórházba. A kórházban csak a két cső. önfeláldozásáról beszélt mindenki. Az orvosok dédelgették őket. A fiatal, edzett szervezett hamarosan leküzdte a kórt és némi szabadsággal megtoldva kerültek vissza őrsükre. De megjött a legfelsőbb helyről az elismerés látható jele is. Büszkén hordták kitüntetésüket.

Boldog Bence a tavasz végén személyesen jött az őrsre megköszönni, hog még él.

Elmondta, hogy Tibortól elmenve hazatartott, de a nagy hóban igen fárasztó volt a járás. Szörnyű álmos is volt, talán aludt is egy kicsit. Utközben egyszer megbotlott és csak arra emlékszik, hogy nagyon álmos volt és a hó-ágy meg puha és meleg.

-Annyit fáztak miattam akkor az urak, engedjék meg, hogy ezután, míg élek, én vágjam fel az őrs téli tüzelőjét h lából.-

-Rendben v n Bence bácsi, de, csak a rendes díjazás ellenében.-

Boldog Bence ettől kezdve minden évben, megmentése évfordulóján nem a Szövetkezetben, hanem a templomban ült hálát adva az Istennek.

/Vége/

A MAGYAR CSENDŐR!

A falusi nép álmát virrasztotta, motyóját védte,
Mégis mi lett a jutalma? Mit kapott csenébe érte?
Hogy kifagadták, megalázták és bitangiák nevezték,
Koldusbotra juttatták, mi több: földönfutóvá tették.-

Mit vétett? Hogy ostroma volt a bűnnek, tilalma a szennynek?
Hogy lecsapott arra, ki a másét nem tartotta szentnek?
Hogy első volt a gáton, ha jött a zugva pusztító ár
És mentett, ami menthető, ha vijjogott a tüzmadár?

Nevéhez becstelenség, kezéhez judáspénz nem tapadt.
A magyar röghez és fajtajához mindenkor hű maradt.
Ahol küzdeni, vagy védeni kellett, mindenütt ott volt,
Ezért temérdek hőst, vértanút adott és sok vére folyt.

És ma is a régi! Egy jobb hazának kincses záloga,
Amit ki nem válthat örült ámokfutók csabos száva.
Fülében még most is ott cseng: "Hazádnak rendületlenül...!"
És ezzel áll vagy bukik - hiven, becsülettel, vitézül!

--- Egyik kakastollas.

"Magyar világnézetet és magyar műveltséget kell adni az embereknek."

gr. Teleki Pál.

A nyomozás során, ha gyanu merül fel, hogy az elhalálozás nem ott történt, ahol a holttestet feltalálták, a vérnyom kiterjedését rajzban rögzíteni kell. A vérnek a talajba beszívódását, a talajnak kiemelésével és megőrzésével kell biztosítani.

A vérnyomokkal/alak, elhelyeződés/részletesebben nem tudunk foglalkozni. Jegyezzük meg, hogy más és más az álló és mozgó alaktól kicsepegő vér, a cseppek alakja, más a csepegésnél, csurgásnál, fecskendezésnél, mázolás útján előállított vércseppeké. A vér minősége tekintetében felmerülő kérdésekre a vérvizsgálat ad feleletet.

A bűncselekmények nyomozásakor feltalált vérre és vérre gyanus foltoknál az alábbi kérdésekre kell feleletet kapnunk: 1./ V é r - e ? 2./ E m b e r v é r - e, i l l e t v e m i l y e n m á s é l ő l é n y v é r e ? 3./ A v é r a z á l d o z a t t ó l, v a g y a g y a n u s i t o t t o l s z á r m a z i k - e ? 4./ H o n n e n e r e d t a v é r ? /orrvérzés, köpés, ütőér-sérülés stb./

Mind a négy kérdésre csakis az orvostudomány tud határozott feleletet adni a különféle laboratoriumi vizsgálatok alapján. A csendőr kötelessége csak az, hogy a vért, vagy a vérre gyanus holmit felkutassa, megfelelően biztosítsa és azt szakszerűen csomagolva a vizsgálat megejthetése végett mielőbb illetékes helyre juttassa.

Itt csak azt jegyezzük meg, hogy az ember vére fajra való tekintet nélkül 4 csoportba osztható. A különféle vércsoportokat O.A.B. és AB. csoportonként jelöli meg az orvostudomány.

A vérnyomokat felkutatni nem oly egyszerű dolog, amint azt első pillanatra hinné az ember. Gyakran esik a cső. abba a hibába, hogy a vér színéhez hasonló piros foltokat keres, holott a vér színe változik a levegőtől, napfénytől, anyagtól, ahova esett.

Vérnyomokat keresni kell: a helyszínen, a bűnjeléken, a sértettén és a gyanusítón a tő szemein.

A vérnyom keresésére jó érzék és kombináció szükséges. Elméletileg le kell játszani a cselekményt és gondolkodva haladni, hol fordulhatott meg a tettes a cselekmény elkövetése után, mit foghatott meg, hol és hogyan tisztálkodott meg, hova lett öntve a tisztálkodásnál használt víz stb. stb.

A bűnjeléken hová szorulhatott be valami a vérből pl. baltánál a nyéinek a balta vasába való beillesztődésénél, késnél a penge beillesztődésénél a nyél részbe.

A gyanusított személyét és a rajta levő, illetve az esetenél hordott ruházatot nagy alapossággal kell -ha csak lehet nagyítottságával- átvizsgálni. A ruhán kimosott vér nyoma is megállapítható. Fontosak a varratok. Kezeken a körmök alatti szennyződés sokszor áruló lehet.

A vérnyomokat biztosítani kell: 1./ l e f é n y k é p e z é s s e l. 2./ l e r a j z o l á s s a l. 3./ l e i r á s s a l 4./ t e r m é s z e t b e n v a l ó b i z t o s í t á s s a l.

--

/folytatjuk/

HOGYAN VISELKEDJÜNK !

A fenti cím alatt egyik tñths. Bajtársunk elgondolásait minden hozzáadás nélkül eredetben közöljük, hozzászólásokat kérünk. Szóljanak hozzá azok a Bajtársak, akikben él a csendőr hivatástudat s akarnak majd közbiztonsági szolgálatot teljesíteni./Szerk./

A fenti cím helyett azt is írhatnánk, hogy "Hogyan viselkedhetünk" majdan otthon az elénk tornyosuló problémákkal szemben. Bizonyos ugyanis, hogy ezekből minden órs megkapja a maga

csokrát. És most próbáljuk azonnal példával megvilágítani az egyik ilyen problémát:

Iv. Tessék előadni a panaszt.

Sértett: 1945 év V. havában B. helységben lévő lakásomról K.F. és lo társa a mozdítható ingó dolgokat, ajtó és ablakokat, az akkori kb. 5000 P. kárértékben elvitték. A dolgok használtak voltak. A dolgok elvitele ellen szóval tiltakoztam, tetlegesen azok megtartása végett félttem velük szemben fellépni. Erőszakot ellenem nem fejtettek ki.

Jv. A panaszt felvette, de ez esetben nem folytatja le a nyomozást, hanem annak megejtése nélkül jelenti azt öpk.-nak.

Minden öpk., amint a panaszt átolvasta, csak ezt válaszolhatja a jv.-nek: Nagyon helyes, igen előrelátó volt és jól cselekedett. És rögtön megokolja: 1./A cselekmény lopás bűntette, az érték határ figyelembevételével, surolja a rablást. Azonban 2./nem haladja meg az öt évi szabadságvesztés büntetés t, elévült, az akkori bíróságnak bejelentette sérelmét. 3./ Rendkívüli időben történt. 4./A jv.-nek elrendeli, hogy a panaszt a kir. Ügyészségnek jelentés alakjában írja le. A kir. Ügyészség, ha szükségesnek látja, a nyomozást elrendeli.

Es most azt kérdezik legtöbben, hát akkor milyen régebben elkövetett bűncselekményt nyomoz önállóan majd az őr? Azt felelem, minden olyan bűncselekményt nyomoz saját kezdeményezés, panasz, vagy megkeresés alapján az őr, amely el nem évült. Illetékes felhívásra nyomoz az elévülés idején túl is. Egyébként csak bejelent.

Alig, hogy az öpk. a jv.-t helyes szolgálatteljesítéséért megdicsérte, bevonul a másik járőr és a jv. jelenti:

I.F. panaszolta, hogy 1947. II. havában 23 óra körüli időben, D. községben az utcán K.L. és T.M. megállították s 800 P. készpénzt követelték tőle. A pénz átadását megtagadta, mire nevezettek a zsebkészükkel mellbe és hasbaszurták. Pénzét tetetetlen állapotában elvették és eltávoztak. M.L. eszméletlen állapotban talált rá, egy hónapig feküdt sérülésével a kórházban. A tetteseket az akkori bíróság -jő kommunisták voltak- felmentette.

Öpk.: A bűncselekményt a kir. Ügyészségnek távbeszélőn bejelenti, felhívást kér annak nyomozására. Ha azonban a késedelem a tettesek megszökését eredményezheti, úgy azok őrizetbe vételét elrendelem.

Eddig csak a panasz ismeretes s az sincs lenyomozva. Kérdés, hogy a panasz az előadottak szerint fedí-e a valóságot? Nem-e bosszu forog fenn? Az Ügyészség válasza sem ismeretes.

A fenti két régebben elkövetett cselekmény útján kívántam rámutatni arra, hogy a hazatért cső. milyen sikos úton kell majd járjon. Ezerszámra fogják panaszokkal terhelni az őröt, mint az a Felvidék és Erdély visszatérésekor is történt. Az ártatlanoknak még jobban fog fájni a meghurcolás s így még körültekintőbben kell eljárni a cső.-nek. Különösen az ipartelepeken, bányák, gyárak, szegényebb vidékeken fog rendkívül sok panasz elhangzani. Helyes ítélőképességgel és alapos mérlegelés után kell ezekben eljárni.

A 3-4 sz. B.L. 14. oldalán "A mi feladatunk" cím alatt: "A munka nem egyszerű, sőt emberfeletti fog követelni" megállapításában érzékelteti feladatunk nagyságát.

A hazatért csőnek, orvosnak, papnak, tanítónak és mindennek kell lennie. Meg kell találnia minden bajra az orvosságot. Apostollá kell válnia, a hivatása apostolává!

H.M.

AMI MINDEN BAJTÁRST ÉRDEKELHET...!

1948. június hó 21-én áldozatkész és önzetlen csök. elhatározták, hogy számbaveszik a szabadföldön élő bajtársait azon célból, hogy tudjunk egymásról és segítsünk ott, ahol arra szükség van.

Az azóta eltelt 5. naptári év alatt a kitűzött célt elértük, az "Ungarische Kameradschaft" kiterjedélyesedett s ma már mint "M. Kir. Cső. Bajtársi Közösség" tart kapcsolatot a Bajtársi Levél útján azon bajtárs k legtöbbjével is, akik időközben a tengerentúrra kivándorolni kényszerültek.

A saját erőnkől, önzetlen anyagi áldozatkészséggel s minden más idegen támogatás nélkül munkáltuk saját javunkat, ápoltuk magyarságunkat és ébrentartottuk hivatástudatunkat.

Európai soraink a kivándorlások s az otthoni deportálások miatt erősen megritkultak, anyagi erőnk is fogytán. Az összekötő kapcsunk, a B.L. számainak megjelenését és terjedelmét is csökkenteni kényszerültünk. Eddig kb. 300 példányban küldöttük azt olyan bajtársaknak díjmentesen, akik sanyaru életkörülményeik miatt közös céljainkra még egy groschnyt sem tudtak áldozni, de hozzánktartozandóságukat és velünk együttérzésüket kifejezésre juttatták.

A B.L. egy példányának előállítását a portó-költséggel együtt jelenleg 1.62 Sch.-be kerül. Az abban irt cikkekért, vagy a szerkesztésért ezidőszert sem fizetünk, mint annak elindításakor sem, mert a cikkeket bajtársak írják és azok is szerkesztik. Az anyagi hiánya kényszerít azonban arra, hogy tehetősebb bajtársainkat arra kérjük, miszerint a fent megjelölt nyers előállítási költséget juttassák el havonta a szerkesztőséghez. Azoktól pedig, akik eddig is ingyen kapták e kéziratost, azt kérjük, hogy egy levelező lapon juttassák kifejezésre, hogy továbbra is kéri a B.L.-t és ezzel a Testületünkhöz való tartozandóságukat, megőrzött hivatástudatukat s magyar cső-é lenni karásukat is bizonyítsák. Aki ezt meg nem teszi, annak jövőben ingyenesen nem küldjük a B.L.-t.

A megértés, az áldozatkésztség ma sokkal fontosabb, mint eddig bármikor, mert soraink rendezésére a közel jövőben sor kerülhet és a MKCSBK. Vezetője is a B.L. útján jelenteti meg közös sorunkat érintő fontos közleményeit.

Szerk.

EMLEKEZÉS.

Május utolsó vasárnapján, a Hősök-napján áldoztunk azoknak, akik legdrágább kincsüket, életüket adták a Hazáért és Szabadságért. De bensőségesen emlékeztünk azokról is, akik otthon deportáltak, vagy Szibéria bányáiban tengetik hős életüket csak azért, mert magyarok és szabadok akartak maradni.

Koszorút helyeztünk a hősi emlékműre s egy-egy szál virágot tettünk kegyeletünk és hálánk jeléül az idegen földre nyugvó bajtársak sírhantjára. -

KÖZLEMÉNYEK. HIREK. SZERKESZTŐI ÜZENETEK I

Az MKCSBK Vezetője közli, hogy a cső. jelvényre eddig beérkezett terveket nem találta a vezetőség kivitelezésre teljesen alkalmasoknak. Olyan valaminek kell ennek lennie, mely cső. mivoltunkat s a magyar rőghöz tartozandóságunkat teljes egészében kifejezésre juttatja s e mellett ezek tetszetős formába is foglalhatók. Szüksége volna pl. a járőrvezetői jelvény pontos rajzára és színezésére, amelynek egyetlen példányát sem sikerült a szorgos kutatás dacára ezideig ideként feltalálni. Kéri a rajzolási készséggel rendelkező bajtársakat, hogy vagy ennek pontos rajzát, avagy más, fentrőgztített elveket visszatükröző jelvény-terveket juttassanak mielőbb Salzburg, Sterneck Str. 9. sz. alatti címére.

A Franciaország-i "Segítő Alap" pénztárosához 1952 április és május óra történt 100 /egyszáz/franknak befizetését az alábbiak szerint nyugtázzuk. Április óra fizettek: Tólos László, Bajor Ferenc, Toth József, Bata József, Kovács Ferenc, Sallos Ferenc, Czimbalmos József, Baráti József, Molnár Bálint, Dorogi Mihály, Dajka István, Fekete Gábor, Békési Gábor, Szakács Sándor, Kovács János, Süveges András, Németh István, Jámbor János, Koch László, Csala Gyula, Horváth Imre. Május óra fizettek: Tólos László, Bajor Ferenc, Dajka István, Molnár Bálint, Baráti József, Horváth Imre, Kovács János, Németh István, Szakács Sándor, Békési Gábor, Dorogi Mihály, Fekete Gábor, Horváth Lajos, Süveges András.

Molnár János bajtársunk utólag febr.-márc. hónapokra 200 /kettőszáz/ frankot befizetett, melyet ezennel nyugtázzuk.

Kanadai Bajtársaink kezdeményezésére a B.L. szerkesztősége részére nagyon is hiányzó és szinte nélkülözhetetlen irógép beszerzésére az előző számunkhoz csatolt felhívásban megjelölt kanadai címre az alábbi összegek érkeztek be, amelyet itt nyilvánosan és köszönettel nyugtázzuk: Hamilton: Dr. M. J., S. M., H. L., B. J., T. Z., E. L., egy-egy \$. - Montreal: F. J. egy \$. - Ottawa: T. V. kettő \$. - Welland: T. J. kettő \$.

Reméljük, hogy U.S.A.-beli és egyéb tengerentúli Bajtársaink is követik a kanadaiak nemes példáját és belátható időn belül megvásárolható lesz az irógép, amely a közösség tulajdona marad. Itt adjuk tudtára Bajtársainknak, hogy ezen számtól kezdve a B.L. -t K a n a d á b a, portómeztakarítás céljából egy csomagban T a j t h y Z o l t á n 45. Forest Ave. AMILTON, Ont. CANADA. címére küldjük, aki annak ottani szétosztását és tovább küldését vállalta. Ennek pontos eszközlése végett kérjük a Kanadában tartozkodó összes Bajtársainkat, hogy pontos címüket, valamint a B.L.-re szánt hozzájárulás összegét az előbb megjelölt címre mielőbb közöljék, illetve oda közvetlen juttassák el közönséges levélben. Ugyvéljük, hogy a hozzájárulási összeg ilyen módon történő befizetése Bajtársainknak is könnyebbséget jelent.

Csendőrök a Kárpátokban c. alatt Kövendi Károly Bajtársunktól a közel jövőben könyv jelenik meg. Ebből szemelvényeket már e kéziratot hasábjain is közöltünk. A valóságban megvívott csatáinkat, harcainkat és küzdelmeinket ismerteti történeti hűséggel a vörös rém ellen. Nyelvezete is igaz magyaros. Eseményekben dus és fordulatos és irójának tökéletes magyar lelkiségét bizonyítja. A művet megrendelésre Bajtársainknak melegen ajánljuk és e célból forduljanak közvetlen a szerzőhöz, kinek címe: c/o Mr. R. B. Klie, R.R. 3. HARRROW/Ont. Canada.

Szöknek a magyar népi-demokratikus hadseregből. F. évi április hónap szökés miatt 5 tisztet, 8 tthts-t és 63 más rendfokozatu legénységi állományú egyént köröztek. Ez a magyarországi rendőrség körözéseiből és az AVH. kiadványaiból tényként megállapítható.

Pünkösöd-hétfőjét számos üzem dolgozóinak állítólagos kérelmére rendes munkanappá nyilvánította a magyar népköztársaság minisztertanácsa. Bizonyára nem önként és saját szándékukból kérték ezt a dolgozókat.

Ezúton köszönjük és nyugtázzuk az Ön . . . hozzájárulását a BL-re

Május 1.-óta a magyar parlament épületének tetején vörös csillag van éjjel neon-fénnyel megvilágítva.

Az utóbbi hónapokban nem kézbesíti a magyar posta a külföldre szánt leveleket. Általános a panasz az Európában tartzkodó magyar emigráció tagjai között, nem kapnak hazulról levelet. Ennek oka, hogy az oroszok vették át a levél-cenzurát. Így akarják megbénítani Hazánkból külföldre még hír jutását is.

Egyik hiradás szerint bevezetik a Romániában már régóta jól bevált rendszert, hogy évenként csak három levelet, vagy lapot lehet küldeni hazulról külföldre. Ezek feladását is személyazonossági igazolvány felmutatása mellett és személyesen kell eszközölni. Azon külföldre szánt leveleket, amelyeket nem így adnak fel, nem továbbítják.

Nincs valami rendben odahaza, hogy a hatalmat bitorlók a leggyafurtabb módszerekkel kísérlék megakadályozni a külföldön tartzkodó magyarokkal még a levélváltást is.

T. J. Schön. Nincs messze az az idő, amelyről levelében ír. A B. L.-t küldjük a kért helyre. Ugynevezett ellenkormány megalakítását meg kell előznie a Szovjettel jelenleg még fentálló diplomáciai viszony megszakitásának. Bár csak ez mielőbb bekövetkeznék, mert ez jelentene hatalmas lépést az emigrációs egység létrehozásában és Hazánkba való közeli visszatérésünkben is.

Kérjük tudassa a vele egy helyütt lakó Bajtárs címét.

F. D. Sparkill. Köszönjük a küldött címet. A B. L. e számát már küldjük is azoknak. Várjuk a továbbiakat s kérjük, hogy hívja fel az ujonnan feltalált Bajtársakat a B. L. támogatására is, amelyről ezideig Ön meg nem felejtkezett. Lelkes munkájáért s a támogatásért is köszönetünket nyilvánítjuk.

E. D. Gueugnon. Köszönettel vette ünnepi jókívánságait és hasonlóakkal viszonzozta azokat a B. L. szerkesztője. Meglehet győződve arról, hogy az ötödik éve végzett önzetlen munkát a teljesülésig folytatjuk. Sajnos, hogy nem minden cső. Bajtárs érzi át ezidőszent ezen felelősségteljes és önzetlen munka szükségességét, de vigasztaló az a bizonyosság, hogy mind többen és többen résztvenni kívánnak a közös cél érdekében tevékenységünkben. A feladatok, amelyek reánk várnak, súlyosak, de magyar csendőri vas akarattal és szívós kitartással megoldhatók. Ehhez kérjük és várjuk az Ön résztvételét is.

B. G. Merida de Venezuela. Ajánlott levelét nem vettük kézhez. A B. L.-t címére megindítottuk.

Firenzei Magyar Intézet. A kért és ott hiányzó B. L. számokat megküldeni nem tudjuk, mert azokból feles tartalékpéldányunk nincs. Ezentul rendszeresen küldjük.

Kérjük a cserepéldányokat küldő lapok szerkesztőseit, hogy lapjaikat ne Salzburgba, hanem az alanti Bregenz-i címünkre küldjék.

MANUSKRIPTEK ÉS IRATI ABSENDER, ADRESSE-CIM:
B. L. SZERKESZTŐSEGE: B R E G E N Z, Lager VORKLOSTER, Baracke 2.

DRUCKSACHE.

An Herrn

ST. REKTOR BELA

21-58, 42 nd ST.

ASTORIA 5, LONG ISLAND N.Y.

USA.